

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

25. JANUAR – 07. FEBRUAR 2026.

SANKT ANSGARS FEST; Ansgar året begynder;
bispedømmets første værnehelgen; 1.L.: Es 52,7-10; 2.L.: 1 Kor 1,18-25.;

Ev.: Mark 1.14-20.

Guds ords søndag.

Efter at Johannes var blevet sat i fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds evangelium og sagde: »Tiden er inde, Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet!«

Da Jesus gik langs Galilæas Sø, så han Simon og Andreas, Simons bror, i færd med at kaste net i søen; for de var fiskere.

Jesus sagde til dem: »Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere.« Og de lod straks garnene være og fulgte ham.

Da han gik et stykke videre, så han Jakob, Zebedæus' søn, og hans bror Johannes i båden i færd med at ordne garnene. Straks kaldte han på dem, og de lod deres far Zebedæus blive tilbage i båden sammen med daglejerne og fulgte ham.

Enhver skuespiller drøm er at blive nomineret til en Oscar, som den højeste udmærkelse for de roller, man har spillet. Navnet Oscar er sådan set det samme som Ansgar, der tilhører vort bispedømmes værnehelgen, helgen, der kom til Norden med Evangeliets budskab. I dag er det os, der bærer den kristne fane videre og det er vores ansvar, at leve sådan, så verden kan komme til tro på Jesus Kristus, Guds enbårne Søn.

Spørgsmålet er, hvor meget vi formår at formidle det kristne budskab videre til de andre, så de virkelig kan blive begejstrede for den måde, vi spiller vores roller i samfundet. En god skuespiller er den, som kan udtrykke sin rolle på sådan en autentisk måde, at publikum glemmer deres eget liv med dets bekymringer, og begynder at identificere sig med det, der foregår på skærmen.

En ældre og garvede skuespiller sagde engang, under et interview, at han ofte kunne identificere sig så meget med den rolle, han spillede, at det påvirkede hans daglige liv, opfattelsen af hverdagen var pludselig præget af den person, han skulle gøre levende gennem sit skuespil.

Det drejer sig ikke om, at vores liv, som kristne, skal gøres til en slags skuespil, for det vil være utroværdigt og falskt. Verden har ikke brug for nogle forvrængede billeder af sandheden, enhver form for løgn, der

bliver serveret i det offentlige rum, før eller senere, mister sin glans og bliver afsløret som uægte. Præcis det samme sker i forhold til vores religiøse holdninger, at tro på overfladen og begrænse sig selv til den såkaldte kulturkristendom, har ikke ret meget til fælles med den ægte tro på Gud.

Hvis jeg ikke gør Evangeliets budskab til min egen livsstil, så alt, hvad jeg tænker, siger og gør, skal blive til et levende vidnesbyrd om min kærlighed til Gud, har jeg ingen chance til at begejstre mine medmennesker og virke overbevisende om den Kirke, jeg tilhører. I dag er mennesker blevet meget kræsne i forhold til de utrolig mange tilbud, der findes i verden. Alle kan vælge og vrage, hvad der passer dem, og ingen længere har lyst til at bruge sin tid og kræfter på noget middelmådigt. "Gid du var enten kold eller varm! Men nu, da du er lunken og hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min mund." siger Herren i Johannes Åbenbaring.

Det er ikke nok at lære det kristne budskab at kende og at tro på Guds eksistens. Hvis Guds kærlighed, ikke bliver til min kærlighed; hvis Guds vilje, ikke bliver til min vilje; hvis Jesu Kristi Kirke, ikke bliver til min egen familiekirke, så betyder det, at jeg stadigvæk befinder mig langt væk fra den Kristendom, der fortjener nominering til Ansgars pris. Og her gælder der nogle helt andre regler, for jeg skal ikke forvente at få den gyldne statue og en verdensomspændende berømmelse. Tværtimod, den højeste udmærkelse i vores kristne fællesskab er korsets hellige tegn samt en fornægtelse af sig selv, at være den sidste i rækken i forhold til mine brødre og søstre.

Det er godt, at vi fejrer den hellige Ansgar på tærsklen til det nye år og med tanken på det forgangne år. Et godt tidspunkt til en samvittighedsransagelse, til at tænke kritisk og kreativt på sit eget forhold til Vorherre og Hans Kirke. Er jeg kold eller varm, eller måske lunken, ligegyldig i forhold til alt, hvad der har med Kirken at gøre? Hver dag giver os svaret, om vi kan tiltrække mange mennesker til fællesskabet med Jesus eller er vores rolle som kristne bare en dårlig skuespil.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /

www.digteren.dk

LITURGISK KALENDER

26. MANDAG i 3.alm.uge. Skt Timoteus og Titus, biskopper

2. Tim 1, 1-8 eller Tit 1, 1-5; Luk 10,1-9

Æ Fortæl om Herrens underer blandt alle folkeslag!

27. TIRSDAG. 2 Sam 6,12b-15.17-19.; Mark 3,31-35.

Æ Hvem er ærens konge? Det er Herren.

28. ONSDAG. Skt Thomas af Aquino, præst og kirkelærer

2 Sam 7,4-17.; Mark 4,1-20.

✚ Jeg bevarer min troskab mod ham til evig tid.

29. TORSDAG. 2 Sam 7,18-19.24-29.; Mark 4,21-25.

✚ Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone.

30. FREDAG. 2 Sam 11,1-4a.4c-10a.13-17.; Mark 4,26-34.

✚ Gud, vær os nådig, mod dig har vi syndet.

31. LØRDAG. Skt Johannes Bosco, præst 2 Sam 12,1-7a.10-17.;

Mark 4,35-41. **✚ Skab et rent hjerte i mig, Gud.**

PAVENS INTENTION

FEBRUAR

For børn med uhelbredelige sygdomme.

Lad os bede for, at børn, der er ramt af uhelbredelige sygdomme, og deres familier må modtage den nødvendige lægehjælp og støtte uden nogensinde at miste styrke og håb.

1. HERRENS FREMSTILLING I TEMPLET. (4. alm. søndag)

1.L.: Mal 3,1-4.; **2.L.:** Hebr 2,14-18.; **Ev.:** Luk 2,22-40 eller 2,22-32.

✚ Hærskarers Herre, han er ærens konge!

2. MANDAG i 4.alm.uge. 2 Sam 15,13-14.30; 16,5-13a.;

Mark 5,1-20. **✚ Rejs dig, Herre, frels mig, min Gud!**

3. TIRSDAG. 2 Sam 18,9-10.14b.24-25a.30—19,3.; Mark 5,21-43.

✚ Vend dit øre mod mig, Herre, og svar mig.

4. ONSDAG Eller **Skt Blasius, biskop og martyr.** 2 Sam 24,2.9-17.;

Mark 6,1-6. **✚ Tilgiv mig min syndeskyld, Herre.**

5. TORSDAG. Skt Agathe, jomfru og martyr 1 Kong 2,1-4.10-12.;

Mark 6,7-13. **✚ Herre, du hersker over alt.**

6. FREDAG. Skt Paul Miki og lidelsesfæller, martyrer Sir 47,2-11.;

Mark 6,14-29. **✚ Ophøjet være min frelses Gud!**

7. LØRDAG. 1 Kong 3,4-13.; Mark 6,30-34.

✚ Lær mig, Herre, dine lovbud.

I dag søndag den 25. januar kl. 16.30 –

Pontifikalmesse i Sankt Ansgars domkirke, præsideret af **Kardinal Pietro Parolin** med udenlandske og økumeniske gæster.

Med Sankt Ansgar begynder kirkens historie i Danmark, og det er værd at fejre. Det vil det også blive både i katolsk og protestantisk regi.

Alt dette og mere til kan man læse om på

bispedømmets hjemmeside, der løbende vil blive udbygget og opdateret: www.katolsk.dk/sanktansgar2026.

Uddrag fra pave Leo XIVs tale ved den almindelige audiens den 14. januar 2026.

Jesu ord: "Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; men jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min Fader, har jeg kundgjort jer" (Johannes 15:15). Dette er et grundlæggende punkt i den kristne tro. Jesus Kristus forandrer radikalt menneskets forhold til Gud; fra nu af vil det være et venskabsforhold. Derfor er den eneste betingelse for den nye pagt kærlighed.

Gud er Gud, og vi er skabninger; men med Sønnens komme i den menneskelige skikkelse åbner pagten sig for sit ultimative formål: i Jesus gør Gud os til børn og kalder os til at blive ligesom Ham i vores skrøbelige menneskelighed. Vores lighed med Gud opnås ikke gennem overtrædelse og synd, som slangen antyder for Eva (jf. 1 Mos 3:5), men i vores forhold til Sønnen, som blev menneske. Herren Jesu ord: "Jeg har kaldt jer venner" – er inkluderet i Konstitutionen Dei Verbum, hvor det står: "Med denne åbenbaring taler den usynlige Gud (jf. Kol 1:15; 1 Tim 1:17) i virkeligheden til mænd og kvinder som venner (jf. Joh 15:14-15) og samtaler med dem (jf. Bar 3:38) for at invitere dem og lade dem komme ind i fællesskab med sig selv" (nr. 2). Ordet har en åbenbarende dimension, der skaber et forhold til andre. Ved at tale til os åbenbarer Gud sig således for os som en allieret, der inviterer os ind i venskab med Ham.

I dette perspektiv er den første holdning, man skal dyrke, at lytte, så det guddommelige Ord kan trænge ind i vores sind og hjerter.

Derfor behovet for bøn, hvor vi er kaldet til at leve og dyrke venskab med Herren. Dette opnås primært i liturgisk og fælles bøn, hvor vi ikke bestemmer, hvad vi skal høre fra Guds ord, men snarere taler Han selv til os gennem Kirken. Desuden finder dialog sted i personlig bøn, som finder sted i dybet af vores hjerter og sind. Kun når vi taler med Gud, kan vi også tale om Ham.

Vores erfaring fortæller os, at venskaber kan ende gennem et voldsomt brud eller en række daglige forsømmelser, der splintrer forhold til det punkt, hvor vi mister os fuldstændigt. Når Jesus kalder os til venskab, lad os da ikke lade dette kald stå ubesvaret. Lad os acceptere Ham, lad os pleje dette forhold, og vi vil opdage, at venskabet med Gud er vores frelse.